

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

Μάγκας

Διασκευή
και εικονογράφηση:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μάγκας – Graphic Novel**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Πηνελόπη Δέλτα
ΔΙΑΣΚΕΥΗ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Κωνσταντίνος Σκλαβενίτης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Μένν Κανατσούλη
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Θάνος Κακολύρης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Διασκευής και εικονογράφησης: Κωνσταντίνος Σκλαβενίτης, 2025
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2025

ISBN 978-618-01-5970-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
<i>Από το 1979</i>	<i>Since 1979</i>
Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

Μάγκας

Διασκευή και εικονογράφηση:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στην έκδοση του μυθιστορήματος της Πηνελόπης Δέλτα, Μάγκκας, από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, το 2017, έγραφα στο προλογικό σημείωμά μου: «Ένα σκυλί “με καλή ανατροφή” μεταφέρει στον αναγνώστη τις προσωπικές απόψεις του για την οικογένεια που τον έχει, για τον κόσμο των ζώων με τα οποία συνυπάρχει, για την ευρύτερη κοινωνία της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα, για τα ιστορικά γεγονότα της εποχής. Ένα σκυλί λοιπόν με ανθρωπόμορφα χαρακτηριστικά και με ανθρώπινη φωνή και σκέψη βλέπει, σχολιάζει και φιλοσοφεί. Μιλά μάλιστα σε πρώτο πρόσωπο θέλοντας να κάνει έτσι ακόμη πιο πειστική την εντύπωση (και) της ανθρώπινης υπόστασης του πρωταγωνιστή του βιβλίου. Μαζί με τον Μάγκκα συμμετέχουμε και εμείς, οι αναγνώστες, στο συναρπαστικό ταξίδι των δικών του περιπετειών, ενώ κερδίζουμε ταυτόχρονα τη γνώση σημαντικών ιστορικών γεγονότων καθώς και τη γνωριμία με ιστορικές προσωπικότητες του νεοσύστατου (τότε) ελληνικού κράτους».

Ο Μάγκκας είναι, λοιπόν, ένα αξιαγάπητο σκυλί... ενενήντα ετών πλέον -μια και η πρώτη του έκδοση έγινε το 1935- και μέχρι σήμερα, εκτός από επανειλημμένες επανεκδόσεις και τη δίγλωσση έκδοση σε γαλλικά και ελληνικά (από τον γαλλικό εκδοτικό οίκο Harmandt), έχει την τύχη να συνοδεύονται αυτές με ποικίλες εικονογραφήσεις, ενώ θεατρικά έργα και ακουστικά βιβλία συνεχίζουν την ιστορία του. Τώρα ήρθε η ώρα ο Μάγκκας να γίνει και graphic novel, να μεταγραφεί δηλαδή σε ένα είδος γραφής σύγχρονο και με περισσότερη διείσδυση στο παιδικό και νεανικό κοινό. Έχει ήδη προηγηθεί το graphic novel για το βιβλίο Στα μυστικά του βάλτου, των Παναγιώτη Πανταζή και Γιάννη Ράγκκου (2018, Polaris), που για πολλούς μαζί με τον Μάγκκα αποτελούν μια διλογία. Μολονότι

το βιβλίο της Δέλτα για τα Μυστικά του βάλτου ακολουθεί εκδοτικά τον Μάγκα, προηγείται όμως στη χρονική αφηγηματική ροή των γεγονότων. Όπως και να έχει, ο Μάγκας, που γίνεται για πρώτη φορά *graphic novel* από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, ήρθε για να καλύψει το κενό και πρέπει να παραδεχθούμε ότι το βάρος σεναρίου και εικονογραφικής απόδοσης έπεσε στις πλάτες του πολύ καλού εικονογράφου Κώστα Σκλαβενίτη.

Ο Μάγκας, και λόγω της ιστορικής του διαδρομής και των λογοτεχνικών προτερημάτων του, είναι πλέον ένα μυθιστόρημα διαχρονικό και ταυτόχρονα επίκαιρο. Στην κοινωνία μας, η ζωοφιλία καθώς και η ανοχή/συνύπαρξη με το διαφορετικό αποτελούν αξίες αδιαμφισβήτητες και ο Μάγκας, αυτό το αριστοκρατικό φοξ τεριέ που όμως έχει για καλύτερο φίλο του τον Αφράτο, έναν σκύλο «γέννημα θρέμμα του δρόμου», μας δείχνει με τρόπο απλό και συγκινητικό τον δρόμο προς ένα τέτοιο ήθος. Με άλλα λόγια, το βιβλίο αυτό της Δέλτα είναι κλασικό και ως κλασικό πέρασε μια σειρά μετασχηματισμών για να γίνει και *graphic novel*. Η απόδοση σε *graphic novel* αποτελεί ούτως ή άλλως διασκευή και οι διασκευές, κατά μία έννοια, είναι μια αναγκαιότητα στην εποχή μας. Το μεν κείμενο γίνεται πιο σφιχτό, παρόλο που οι διάλογοι των χαρακτήρων και εν γένει το σενάριο του Κώστα Σκλαβενίτη έμεινε πιστό στην υπόθεση και σε λεκτικές επιλογές του αρχικού κειμένου, ενώ ταυτόχρονα συντόμευσε κάποιες αφηγηματικές λεπτομέρειες. Κράτησε πάντως την πρωτοπρόσωπη αφήγηση του αφηγητή Μάγκα, δείχνοντας και με αυτόν τον τρόπο τον σεβασμό του προς το ζώο με την ανθρώπινη –ελληνική– λαλιά του.

Οι μεγάλες αλλαγές έγιναν σε επίπεδο εικονογράφησης. Ο εικονογράφος μελέτησε προσεκτικά πολλά ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία του πρώτου μισού του 20ού αιώνα, ενδυμασίας, τοπίου, αρχιτεκτονημάτων, ενώ, ως ένας στοχαστής πάνω στην ανθρωπινή και ζωική σκέψη και ομιλία, δημιούργησε μικρά πορτρέτα: ο Μάγκας έχει ένα χαρακτηριστικό σημάδι γύρω από το δεξί του

μάτι, για να είναι εύκολα αναγνωρίσιμος από τα μικρά παιδιά, ενώ οι παιδικοί χαρακτήρες διακρίνονται από την ενδυμασία τους, για παράδειγμα ο συμπαθής Λουκάς φορά ναυτικά και ο αντιπαθής Βρασίδης παπιγιόν – μάλλον ως δείγμα του πόσο αυστηρός μικρομέγας είναι. Οι ενήλικοι πάλι, κυρίως οι άντρες, ξεχωρίζουν με βάση τα καπέλα τους: προσέξτε το φαθάκι ή το μπορσαλίνο που συνήθως φορούν οι μεγαλοαστοί της Αλεξάνδρειας, ή την τραγιάσκα του κηπουρού Βασίλη, αλλά και τα φέσια και σαρίκια των εντόπιων, δείγματα της φυλετικής προέλευσής τους και της θέσης τους στην αλεξανδρινή κοινωνική ιεραρχία.

Οι εικονογραφικές απόψεις του Κώστα Σκλαβενίτη που αφορούν την πόλη της Αλεξάνδρειας έχουν ως πηγή έμπνευσης φωτογραφίες και καρτ ποστάλ, τις οποίες αναζήτησε σε αρχεία, όπως το Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο (ΕΛΙΑ), μόνο που τις εικόνες των ιστιοφόρων και των οικοδομημάτων, κυρίως της εκεί οικίας Μπενάκη, επιλέγει να τις «πειράξει», καθώς χρησιμοποιεί τις αρχικές πηγές του ως αφορμή ώστε πάνω σε αυτή να «δουλέψει» με τις ποικίλες κινήσεις των πλοίων ή με στοιχεία της πρόσοψης των αρχοντικών οικιών των Αιγυπτιακών Ελλήνων. Άλλωστε, η Αλεξάνδρεια της Πηνελόπης Δέλτα, στον Μάγκα αλλά και στο αυτοβιογραφικό της βιβλίο *Πρώτες Ενθυμήσεις*, έχει δώσει πλούσιο υλικό με πληροφορίες για τη ζωή του παροικιακού ελληνισμού στην Αλεξάνδρεια του 20ού αιώνα, τη σχέση των Ελλήνων κατοίκων με τους γηγενείς αλλά και με τους λοιπούς Ευρωπαίους αποικιοκράτες.

Η Δέλτα μέσα στο κείμενό της και έχοντας επίγνωση ότι απευθύνεται σε παιδιά, θέλει να τους διδάξει –μεταξύ άλλων– Ιστορία. Είναι τέτοια η εποχή που ακόμη και στα βιβλία για παιδιά οι πόλεμοι τροφοδοτούν την πλοκή. Η Δέλτα –καθώς την εμπνέουν και την καθοδηγούν εθνικά ιδεώδη– θα μιλήσει για τις ηρωικές στιγμές του 1821 και για αγωνιστές αγνούς, όπως ο Μάρκος

Μπότσαρης. Αποφεύγει τον διδακτισμό και δε διστάζει να μιλήσει για τον όλεθρο που σκόρπισαν κατά τη διάρκεια του 1821 οι στρατοί του σουλτάνου στα Ψαρά ή στη Χίο. Η εικονογράφηση του Κώστα Σκλαβενίτη αδράχνει την ευκαιρία ώστε να αναπαραστήσει χωρίς λογοκριτική διάθεση αυτά τα γεγονότα. Έτσι, και η γενναιότητα των Ελλήνων αγωνιστών αποτυπώνεται και η βαρβαρότητα του εχθρού. Για τις εικόνες του αυτές συμβουλευεται έργα σημαντικών ζωγράφων, όπως το πορτρέτο του Μπότσαρη του Διονυσίου Τσόκου (1821), ή εικόνες αρματολών και κλεφτών αλλά και καταστροφών και λεηλασιών από τον Θεόδωρο Βρυζάκη ή τον Πίτερ φον Ες. Και σε αυτή την περίπτωση, αυτό που τον ενδιαφέρει είναι να αποκλίνει από τα πρωτότυπα έργα, ζωντανεύοντας την κίνηση των μορφών και απεικονίζοντας τα συναισθήματά τους.

Η Δέλτα μέσα στα βιβλία της για παιδιά τολμά να τους μιλήσει με ειλικρίνεια, χωρίς να τα καλοπιάνει και χωρίς να πιστεύει σε έναν άσκοπο προστατευτισμό. Θέλει να τους μεταγγίσει τον δικό της πλούτο ιδεών και πληροφοριών, γι' αυτό υπάρχει άφθονη Ιστορία, πολιτισμός, αλλά και καταστάσεις των χαρακτήρων της που αποκαλύπτουν συναισθήματα, αμφιβολίες, αμφισημίες. Ο Μάγκκας περνά και αυτός τις δικές του δοκιμασίες δίχως να κατανοεί πολλά από τα ανθρώπινα, μαθαίνοντας όμως ταυτόχρονα να... ακούει. Ακολουθεί τη δική του πορεία προς την ενηλικίωση, που για τον κώδικα αξιών της Πηνελόπης Δέλτα είναι η αξία της πατρίδας, η αξιοπρέπεια, η ειλικρίνεια, η γενναιότητα. Όλα αυτά διατηρούνται στο σενάριο του graphic novel και η εικονογράφηση τα επισφραγίζει. Αυτό όμως που κυρίως μας αφήνει ως τελευταία εντύπωση είναι ότι αυτός ο Μάγκκας, ενώ διαθέτει τις αρετές της απλότητας και της σαφήνειας που συνήθως ζητούμε από τα παιδικά βιβλία, έχει ταυτόχρονα στοχασμό, ζωντανεύει με πολλαπλούς τρόπους το παρελθόν, ξυπνά το ενδιαφέρον για τις ποικίλες εκδοχές των ανθρώπινων σχέσεων. Θα μπορούσαμε να πούμε με άλλα λόγια ότι είναι ένα βιβλίο για όλες

τις ηλικίες, ένα cross-over βιβλίο που μπορεί να το απολαύσει ο καθένας: ο ενήλικος ανακαλώντας ενδεχομένως τις δικές του μνήμες από παιδικά και ιστορικά αναγνώσματα και ο μικρός ηλικιακά αναγνώστης κατανοώντας ότι το ατομικό και συλλογικό παρόν είναι αλληλένδετο με το παρελθόν.

Μένη Κανατσούλη,
Καθηγήτρια Παιδικής Λογοτεχνίας,
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

1. ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΟΥ ΑΠΟΡΙΕΣ

Κοίταξα τ' αγόρια
και σκεφτόμουν.
Ο Λουκάς έγραφε
σιωπηλά, θυμωμένος
ακόμα, ενώ ο Βρασίδας
πήγαινε και ερχόταν,
σφύριζε και τραγουδούσε,
γύρευε να δείξει πως
διασκεδάζε ωραία. Αλλά
βαριόταν φοβερά!

Νυσταγμένοι
τον ακολουθούσα
με το βλέμμα και
συλλογιζόμουν...

Γιατί άραγε αντιπαθούσα τόσο
τον Βρασίδα; Τι ήταν που
δε μου άρεσε σ' αυτόν;

Τα πεταχτά
του χείλια;
Οι γραβάτες του
οι φανταχτερές;

Το βάδισμά του το νωθρό;
Ή μήπως η ματιά του που δεν
σε κοίταζε ποτέ καταπρόσωπο;

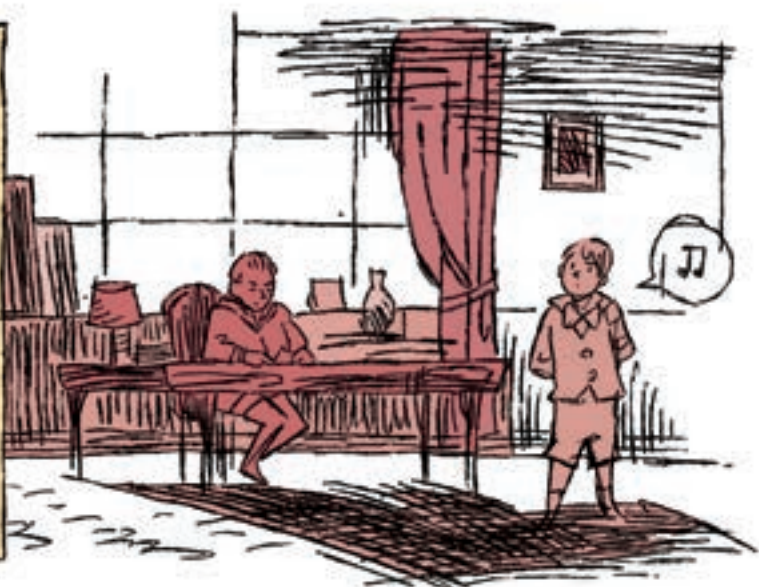
Ή απλώς η αντίθεσή του
με τον ξάδελφό του,
τον Λουκά;

Γιατί ήταν
μεγάλη
η αντίθεση
αυτή!

Ο Λουκάς, λίγο σκεπτικός πάντα,
με τα γαλανά ορθάνοιχτα μάτια του,
που σε κοίταζαν ως μέσα στην καρδιά.

Τι μ' ένοιαζαν όμως
εμένα όλα αυτά,
και τι με πείραζαν;
Γιατί μου έκανε
τόσο κακό η παρουσία
του Βρασίδα, που δεν
μπορούσα να βγάλω
το μάτι μου από
πάνω του;

Περνούσε η ώρα
και ο Λουκάς
όλο έγραφε.

ΕΛΑ, ΞΕΜΠΕΡΔΕΥΕ
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΜΕ ΚΑΤΩ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ.

ΝΑ ΠΑΣ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ,
ΕΓΩ ΔΕΝ ΠΑΙΖΩ
ΜΑΖΙ ΣΟΥ.

ΣΟΒΑΡΑ;

ΤΩΡΑ
ΘΑ ΠΕΣΕΙ
ΞΥΛΟ!

ΔΕΝ ΠΑΙΖΩ
ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΠΟΥ ΒΡΙΖΟΥΝ.

ΤΙ ΣΕ ΝΟΙΑΖΕΙ
ΕΣΕΝΑ ΤΙ ΛΕΩ
ΕΓΩ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ;

ΤΟΝ ΑΓΑΠΩ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ,
ΚΑΙ ΔΕ ΔΕΧΟΜΑΙ
ΝΑ ΤΟΝ ΛΕΣ ΕΣΥ ΖΩ.

ΜΕ ΠΟΝΕΣΑΝ
ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΑΥΤΑ
ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ, ΣΑΝ
ΝΑ ΜΕ ΕΙΧΕ ΔΕΙΡΕΙ.

ΜΑ ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΠΑ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥ!

ΑΚΟΜΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ!
ΦΟΒΑΣΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΕΙΣ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΣ
ΤΙΣΩ ΤΟΥ!

ΠΦΦΦ...

ΕΝΑΣ
ΠΑΛΙΟΔΟΥΛΟΣ...

Αυτή τη φορά δεν κρατήθηκε
ο Λουκάς και του ρίχτηκε.
Μα αυτός δεν τον περίμενε...

Μ' έναν πήδο βρέθηκε
στην πόρτα κι έφυγε, χωρίς
καν να πάρει το καπέλο του.

Κάθε άλλη ώρα θ' άρπαζα
το καπέλο αυτό στα δόντια μου
και θα το έκανα κουρέλι.

Ενώ ο Λουκάς εξακολουθούσε να γράφει,
εγώ αφήθηκα στη συλλογή μου...

Μα όλη αυτή η κουβέντα
με είχε μελαγχολήσει τόσο,
που ούτε κουνήθηκα.

Όσο και αν αγαπούσα τον Λουκά
και αν αντιπαθούσα τον Βρασιίδα,
αυτή τη φορά δεν μπορούσα να
δώσω δίκιο στον αγαπημένο μου.

ΑΚΟΥΣΤΕ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΚΑΒΓΑ!

Ο Βρασιδάς ήθελε να κόψει
ένα μεγάλο τσαμπί
άγουρες μπανάνες
που κρέμονταν
σε μια μπανανιά.
Ο Βασίλης ο περιβολάρης
τον εμπόδισε.

Είπε πως ήταν πολύ
πράσινες ακόμα.
Έπρεπε να κιτρινίσουν
οι μπανάνες της πάνω
σειράς, και τότε μόνο
να κοπεί το τσαμπί.

Τίποτα ο Βρασιδάς. Επέμενε και θύμωσε.
Και μόλις γύρισε ο Βασίλης την πλάτη του,
τον είπε

Ζωο!

Τότε θύμωσε ο Λουκάς
και τα δυο ξαδέλφια
μάλωσαν.

Με όλη την αντιπάθεια που είχα για τον Βρασιδά,
αυτή τη φορά βρήκα πως ο Λουκάς είχε άδικο.
Ήταν η πρώτη φορά που με πλήγωνα και
με πρόσβαλλαν οι ανθρώπινες προλήψεις.
Έκτοτε άκουσα πολλές αδικίες στη ζωή μου.
Μα αυτή η πρώτη με πόνεσε, με πλήγωσε πολύ.

Συνηθίζουν οι άνθρωποι να λεν άλλους ανθρώπους «ζώα», για να βρουν και να τους πουν πως δε σκέφτονται, δε αισθάνονται, δε νιώθουν. Το άκουσα και το ακούω. Μα δεν το συνηθισα ποτέ.

ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΤΙΚΟ ΝΑ ΣΕ ΠΟΥΝ ΖΩΟ;

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΤΕΤΡΑΠΟΔΟ;

ΜΗΤΩΣ ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΣΤΕ; ΔΕΝ ΑΓΑΠΑΜΕ;

ΔΕΝ ΠΟΝΑΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ, ΑΝ ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ;

Αυτές ήταν οι σκέψεις μου εκείνη τη μέρα, ώστε από τότε αποφάσισα να σας πω μερικές ιστορίες της ζωής μου, για να δείτε όχι μόνο πόσο άδικο είστε εσείς οι άνθρωποι, αλλά και να πειστείτε πως είστε υποδεέστερα όντα από μας...

Αφού δεν έχετε την ικανότητα να μας καταλαβαίνετε, ενώ εμείς σας εννοούμε πάντα μ' ένα σας μονάχα βλέμμα, με μια σας κίνηση, ακόμα και από τον τόνο μόνο της φωνής σας, αδιάφορο τι γλώσσα μιλάτε.

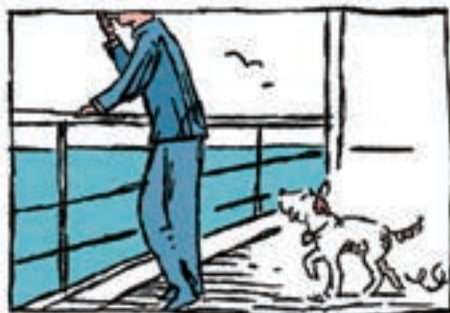
2. ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Πρώτη μου ζωντανή
ενθύμηση είναι το
πρώτο μου ταξίδι.

ΕΙΧΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ,
ΜΙΑ ΕΞΟΧΗ ΚΟΝΤΑ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΠΟΥ
ΤΗ ΛΕΝ ΑΘΗΝΑ...

...και πήγαινα πρώτη φορά
στην Αλεξάνδρεια, όπου
κατοικούσε ο αφέντης μου.

Πρώτη φορά
βρισκόμουν
σε βαπόρι...

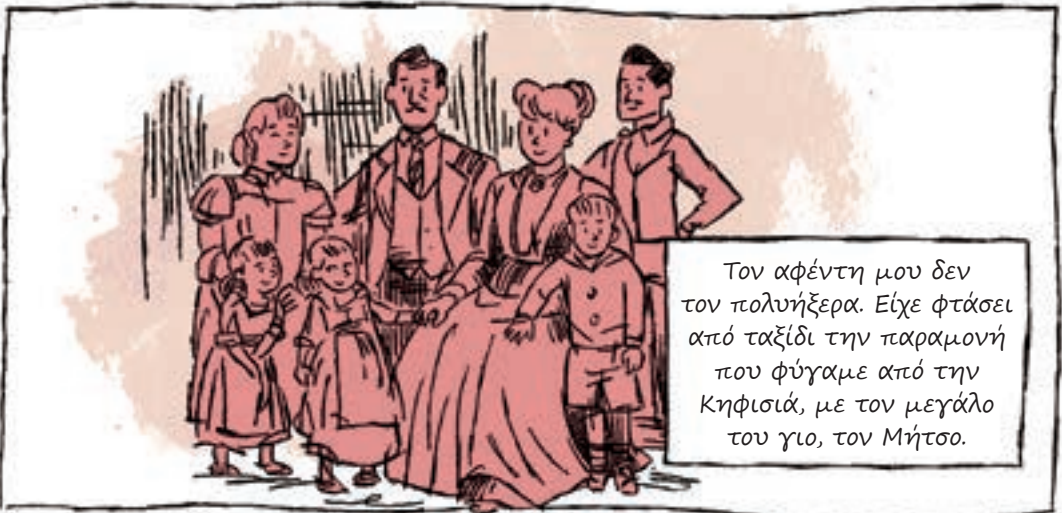
Την Αίγυπτο
δεν τη γνώριζα
καθόλου.

Πριν απ' αυτό το ταξίδι θυμάμαι
μονάχα το μεγάλο περιβόλι
της Κηφισιάς, με δέντρα πολλά
και λουλούδια, λουλούδια
και πάλι λουλούδια.

Ήμουν μικρός ακόμα, όταν,
δεν ξέρω ποιος, με χάρισε
στ' αφεντικά μου.

Μαζί ταξίδεψε όλη η οικογένεια. Μα ιδιαίτερη γνωριμία και φιλία είχα με τον Λουκά
και τις δίδυμες Άννα και Λίζα, τα τρία μικρότερα παιδιά του αφέντη μου.

Τον αφέντη μου δεν
τον πολυήξερα. Είχε φτάσει
από ταξίδι την παραμονή
που φύγαμε από την
Κηφισιά, με τον μεγάλο
του γιο, τον Μήτσο.

Τις δύο κυρίες, την κυρία Βασιωτάκη και την Εύα, τη μεγάλη της κόρη, που δεν καταδεχόταν πια παιχνίδια, σχεδόν δεν τις γνώριζα. Σπάνιες ήταν οι επισκέψεις τους στη δική μου γωνιά του κήπου και μετρημένα τα χάδια τους.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΕΣ!

Το βαπόρι ήταν πανηγύρι. Πολλοί οι επιβάτες, και με όλους ήμουν φίλος.

Μόνο με μια κοπέλα, νόστιμη γαλανομάτα Εγγλεζίτσα, τα χάλασα από την πρώτη μέρα. Μα μήπως έφταιγα εγώ;

Κρατούσε ένα άσπρο κουρελάκι, και ενόσω μιλούσε του Μήτσου, το κουνούσε με τρόπο που προκαλούσε τις κυνηγετικές μου διαθέσεις.

ΜΑΓΚΑ!

ΜΑΓΚΑ!

Πού να φανταστώ εγώ πως θα σηκώνόταν τέτοια επανάσταση για ένα κουρελάκι που άρπαξα!

Με λένε Μάγκα. Είμαι φοξ τεριέ
και παρόλο που όλοι λένε ότι έχω
αγγλική καταγωγή, εγώ ξέρω καλά
ότι είμαι Ρωμιός. Η ζωή μου άλλαξε
για τα καλά όταν πήγα με
τα αφεντικά μου στην Αλεξάνδρεια
όπου γνώρισα τον Αφράτο, τον
Μπόμπη, τον κύριο Βασίλη,
τη Γιαγιά...

Το κλασικό μυθιστόρημα της
Πηνελόπης Δέλτα ζωντανεύει
με τις υπέροχες εικόνες του Κώστα
Σκλαβενίτη, για να παρασύρει
μικρούς και μεγάλους σ' ένα ταξίδι
στο παρελθόν αλλά και στις αξίες
της πατρίδας, της ειλικρίνειας
και της γενναιότητας.

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-5970-1

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 29854